

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 4276 van 29 november 2007
in de zaak RvV X / II

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Binnenlandse Zaken.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, van Kirgizische nationaliteit op 2 oktober 2007 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing tot weigering van de vestiging met bevel om het grondgebied te verlaten van 2 februari 2007.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen.

Gezien de repliekmemorie.

Gelet op de beschikking van 6 november 2007, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 november 2007.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat D. VAN EETVELDT, die loco advocaat M. SAMPERMANS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De verzoekende partij, geboren op X te X, heeft de Kirgizische nationaliteit.

Zij kwam met haar vader, moeder en broer als minderjarige naar België in 1999. Haar ouders verklaarden zich vluchteling op 26 november 1999. Haar vader overleed op X.

Op 23 augustus 2000 neemt de gemachtigde ambtenaar van de minister van Binnenlandse Zaken lastens de moeder van de verzoekende partij een beslissing tot weigering van verblijf

met bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissing wordt bevestigd door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 25 juli 2003. Hiertegen wordt een beroep tot schorsing en vernietiging bij de Raad van State ingesteld. Bij arrest van 4 mei 2005 van de Raad van State worden de vorderingen verworpen.

Op 25 augustus 2003 dient de moeder van de verzoekende partij een aanvraag tot machtiging tot verblijf in op basis van het toen geldend artikel 9§3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet) die leidt tot een beslissing van onontvankelijkheid van de Dienst Vreemdelingenzaken, uitgesproken op 24 oktober 2003.

Op 18 september 2003 dient de moeder van de verzoekende partij een aanvraag tot vestiging in op basis van haar samenwonen met J.S.

Op 16 april 2004 treedt de moeder van de verzoekende partij in het huwelijk met J.S. waarna zij op 21 april 2004 een aanvraag tot vestiging indient als echtgenote van een Belgisch onderdaan. Aan haar wordt een identiteitskaart voor vreemdelingen, geldig voor 5 jaar, afgeleverd op 20 september 2004.

Op 17 november 2004 wordt de aanvraag tot machtiging lastens de verzoekende partij door de gemachtigde ambtenaar van de minister van Binnenlandse Zaken onontvankelijk verklaard.

Op 3 december 2004 dient de verzoekende partij een aanvraag tot vestiging in. Deze leidt tot een beslissing van weigering van 2 februari 2005 met bevel om het grondgebied te verlaten en is als volgt gemotiveerd:

“Voldoet niet aan de voorwaarden om te genieten van het recht op vestiging als bloedverwant in neergaande lijn van de echtgenoot. Uit het attest van het OCMW van Genk dd. 03/12/2004 blijkt dat betrokkene voor het indienen van haar vestigingsaanvraag ten laste was van het OCMW en niet van de Belgische onderdaan”.

Dit is de bestreden beslissing.

Op 18 mei 2005 dient de verzoekende partij een aanvraag tot machtiging tot verblijf in op basis van het toen geldend artikel 9§3 van de Vreemdelingenwet.

2. Onderzoek van het beroep

De verwerende partij voert de exceptie aan van onontvankelijkheid van de middelen. Zoals uit de bespreking van de middelen blijkt kan deze exceptie niet bijgetreden worden omdat de verzoekende partij, alhoewel summier, de toepasselijke rechtsregel aanhaalt en uiteenzet op welke wijze ze deze geschonden acht.

Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat de verzoekende partij in een enig middel de schending aanvoert van de motiveringsplicht als beginsel van behoorlijk bestuur en van de zorgvuldigheidsplicht.

Zij stelt dat geen rekening werd gehouden met een aantal feitelijke gegevens in deze zaak waaronder het gegeven dat zij thans reeds sinds 2005 financieel afhankelijk is van haar moeder en stiefvader en niet van het OCMW. Aldus vecht de verzoekende partij de inhoud van de bestreden beslissing aan.

De motiveringsplicht heeft tot doel betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te geven zodat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te

verweren met de middelen die het recht hem verschaft (R.v.St., nr. 167.416, 2 februari 2007; R.v.St., nr. 167.411, 2 februari 2007). Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt.

De verzoekende partij voert bijgevolg de schending van de materiële motiveringsplicht aan, zodat dit onderdeel van het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht, niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cfr. R.v.St., nr. 101.624, 7 december 2001).

Uit de bestreden beslissing blijkt dat het enige motief waarop de verwerende partij zich steunt het gegeven is dat de verzoekende partij voor het indienen van haar aanvraag ten laste was van het OCMW, wat geattesteerd werd door het OCMW op 3 december 2004. Uit het administratief dossier blijkt dat de stiefvader verklaart dat hij de verzoekende partij ten laste neemt, wat bevestigd wordt door een brief van 21 november 2006 van de kinderen van de stiefvader van de verzoekende partij die nochtans klagen over de houding van de moeder en insinueren dat het huwelijk slechts schijn zou zijn.

Terecht stelt de verzoekende partij dat uit de bestreden beslissing niet kan afgeleid worden of er rekening werd gehouden met deze feitelijke gegevens, die zwaarder kunnen wegen dan de tenlasteneming door het OCMW voor het indienen van de aanvraag, terwijl niet geweten is hoe kort of lang de verzoekende partij van enige steun van het OCMW mocht genieten. Het is kennelijk onredelijk enkel op basis van het attest van het OCMW, dat handelt over een ongekennde periode in 2004, de aanvraag tot vestiging te weigeren zonder de tenlasteneming door de stiefvader vanaf 1 december 2004 bij het nemen van de bestreden beslissing in aanmerking te nemen. De motiveringsplicht is geschonden.

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan de overheid de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding (R.v.St., nr. 167.411, 2 februari 2007; R.v.St. nr. 154.954, 14 februari 2006). In casu ontbreekt deze zorgvuldigheid.

Het middel is gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

Vernietigd wordt de beslissing genomen door de Dienst Vreemdelingenzaken op 2 februari 2007.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig november tweeduizend en zeven door:

mevr. M. BEELEN,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
dhr. T. LEYSEN,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN.

M. BEELEN.